

Fraga, a la càrrega

L'oposició conservadora inicia els atacs

J. GARCIA CANDAU

El govern socialista acaba de complir els dos primers anys, i fa la impressió que, en lloc de dedicar-se durant dos anys més a governar, ha d'enfrontar-se ja amb la dura realitat de les següents eleccions. I tot perquè l'oposició conservadora ha agafat pressa i ha iniciat l'acaçament, fins a la caiguda de Felipe González.

Qualsevol president de l'executiu pot caure en l'error de considerar-se permanentment perseguit, però, si González comença a patir aquesta síndrome, tindrà raons amb escreix que ho justifiquen. Fraga va presumir durant un temps de practicar una lleial oposició, però ha posat ara ja en marxa tots els seus «navaixers», per tal que comencen a buscar el fetge al president.

Fraga en el debat sobre l'estat de la nació no pogué donar cap rebolcament que merescués un part de pronòstic reservat. El president del govern, que estigué en certs moments del seu discurs un poc plom, tornà a ser el faixador de la mitja distància quan hagué d'improvisar sobre la marxa. L'oratória barroca del president, per bé que sovint reix, destruí qualsevol intent de l'aspirant, en el qual els arguments de les lletilles franceses o els cigrons comencen a ser tan poc originals com alguns dels acudits que encara s'adjudiquen al ministre d'Afers Exteriors.

Fraga tornà a la càrrega en el debat dels Pressupos-

és el del consens ofert sobre política exterior, és a dir, sobre l'OTAN. Felipe González ha de posar paus dins de casa, perquè són molts els socialistes que se senten incòmodes davant

buscarà altres objectius. Per exemple, el pacte sobre determinades lleis.

Els socialistes tiraren endavant la LODE i ja tenen a les portes del Senat la Llei de Bases del Règim



A Felipe, el compromís sobre l'OTAN li costarà més d'un tràngol

tos Generals de l'estat, i tampoc. La nova ofensiva a costa de l'afer Flick no sembla tampoc que pugui produir-li grans resultats. D'entrada, perquè ell mateix ha reconegut que també rebé or del Rhin. L'estratègia que li resta és la del vell boxador dels grans pesos; cobrir-se per rebre els mínims cops que puga i, a la primera oportunitat, moure els braços com a aspes per intentar caçar el contrari en una pifia. Allò que no es pot negar a Fraga és que té capacitat per a aguantar.

El flanc que ha obert Felipe González, per on poden frotre-li algun directe,

el nou gir que el govern ha donat al tema OTAN. González ha de donar la cara davant els electors, perquè el seu programa tingui com a tema prioritari l'eixida de l'OTAN.

El president del govern pretén començar una sèrie de converses amb els diferents partits parlamentaris, per aconseguir que entre tots el traguen del clot. I ací és on podran tocar-li les bandes. Fraga diu que sí al consens, però manté el suport a l'OTAN i l'oposició al referèndum. Felipe González haurà de ballar amb un peu per a poder conciliar els desigs i les peticions d'AP, que

Local. La LODE, no obstant això, va ser recorreguda davant el Tribunal Constitucional, i no caben més compromisos que els que puguen derivar-se de la sentència. Fraga batallarà per tal que en el Règim Local es produeixi encara alguna variació, igual en la Llei que Orgànica del Poder Judicial, en què les postures són irreconciliables. Com ho són també en la Llei de la Reforma per a la Funció Pública, igualment recorreguda.

El compromís socialista sobre l'OTAN, que sembla insostenible, costarà al president del govern més d'un tràngol.